

Назиратель, α. ἄρσ. ἐπόπτης, ἔφορος, ἐπιτηρητής. = над-зиратель.

Назираю, εσш. παρτ. назирάχз. καὶ πλέρν οὐ. ἐπιτηρῶ, ἐπιβλέπω, παρατηρῶ. καὶ = надзираю. (19. не назирай чуждым доброты. μὴ καταμάνθανε κάλλος ἄλλότριον). πρβλ. наглядю.

Назнаменю, εсш. - новахз. σημαίνω, ἐπισημαίνω, ὑποσημαίνω, τεκμηρίομαι, διαγράφω.

Называю, εсш. ἄορ. назвáchз. μ. назовѣ, ἐсш. καλῶ, ὀνομάζω, ἀποκαλῶ. = нарицаю. § μετχ. παθ. называемый. = нарицаемый.

Назврей, α. ἄρσ. ναζωραῖος.

Наипаче. ἐπιρ. μάλιστα, ἐπὶ πλεῖον.

Наитіе, іα. οὐδ. ἐπέλευσις, ἐπισχίασις (τοῦ ἁγίου πνεύματος), ἐπιφοίτησις.

Наказаніе, іα. οὐδ. παιδεία, παίδευσις, ἐκπαίδευσις. 2) σωφρόνισις, σωφρονισμός. ἐπιπλήξις, τιμωρία, νοουθεσία.

Наказанный, αα, οε. μτχ. παθ.

χρ. ἄορ. τοῦ наказдю.

Наказдю, εсш. παρτ. - зовахз. ἄορ. наказáchз. μ. накажд, жешш. παιδεύω, νοουθετῶ. 2) τιμωρῶ, κολάζω, ἐπιπλήττω.

Накладю, εсш. ἄορ. накладáchз. μ. накладѣ, ἐсш. φορτίζω, ἐπιφορτίζω, ἐπιτίθημι, ἐπισωρεύω, ἐπιστοιβάζω. πρβλ. налагю.

Наковально, α. οὐδ. = наковальня.

Наковальня, и. θηλ. ἄκμων.

Налагю, εсш. μ. наложѣ, жішш. ἐπιβάλλω, ἐπιτίθημι, ἐπιφορτίζω. πρβλ. накладю. § - раны. μασιγῶ-ω, φραγγελώ-ω.

Належд, жішш. ἐπίκειμαι, προσκειμαι, ἔγκειμαι τινι, προσβιάζομαι, κατεπέγω, συνεπιτίθεμαι, συνεπεμβαίνω, συνεπέκειμαι.

Наливю, εсш. ἄορ. наліáchз. μ. налію, ἐсш. πληρῶ-γεμίζω (ἀγγεῖον τι διὰ τῆς ἐγχύσεως ὑγροῦ τινός), ἐγχέω. 2) = почерпю.

Наложница, и. θηλ. = подложница.